

**Broszura informacyjna
dla podejrzanych i
oskarżonych dotycząca
problematyki
przestrzegania i ochrony
praw proceduralnych
wynikających z dyrektyw
2012/13/UE (prawo do
informacji), 2013/48/
UE (prawo dostępu
do adwokata) oraz
2016/1919/UE (prawo do
pomocy prawnej).**

Spis treści

Cel broszury	03
Przegląd dyrektyw	04
Jestem osobą podejrzaną lub oskarżoną w postępowaniu karnym	09
1.1. Jakie są moje prawa?	09
1.2. Co mogę zrobić, jeśli moje prawa nie zostały przestrzegane?	13
1.3. Jakie minimalne warunki przetrzymywania muszą być przestrzegane w przypadku aresztowania lub zatrzymania?	14
Projekt FULL-PROOF	17

CEL BROSZURY

Niniejsza broszura ma na celu wsparcie osób podejrzanych i oskarżonych w początkowych etapach postępowania karnego. Zawiera jasne i przystępne informacje oraz sugestie oparte na sprawdzonych dobrych praktykach. Zawiera konkretne wskazówki, które pomagają podejrzany i oskarżony w ochronie ich praw zapisanych w dyrektywach 2012/13/UE (prawo do informacji), 2013/48/UE (prawo dostępu do adwokata) i 2016/1919/UE (prawo do pomocy prawnej).

Broszura opiera się na założeniu, że dostęp do jasnych, przystępnych i praktycznych informacji sprzyja przestrzeganiu praw ustanowionych w tych dyrektywach UE.

PRZEGLĄD DYREKTYW

Dyrektywa 2012/13/UE w sprawie **prawa do informacji** w postępowaniu karnym ustanawia minimalne zasady zapewniające, aby osoby podejrzane i oskarżone były niezwłocznie informowane o (i) przysługujących im prawach proceduralnych, (ii) przyczynach aresztowania lub oskarżenia oraz (iii) miały dostęp do akt sprawy w całej UE.

W odniesieniu do praw proceduralnych osoby te powinny otrzymać niezwłoczną informację dotyczącą co najmniej następujących kwestii:

- ✓ Dostęp do adwokata
- ✓ Prawo do bezpłatnej pomocy prawnej
- ✓ Prawo do informacji o zarzutach
- ✓ Prawo do tłumaczenia ustnego i pisemnego
- ✓ Prawo do milczenia

Ponadto w przypadku aresztowania lub zatrzymania **podejrzany lub oskarżony należy przekazać pisemną informację o przysługujących im prawach, sformułowaną w jasnym i prostym języku**, którą muszą oni mieć możliwość przeczytania i zatrzymania. Informacja ta musi zawierać, oprócz wyżej wymienionych praw, następujące informacje:

- ✓ Prawo dostępu do materiałów sprawy;
- ✓ Prawo do poinformowania władz konsularnych i jednej osoby bliskiej;
- ✓ Prawo do pilnej pomocy medycznej;
- ✓ Maksymalną liczbę godzin lub dni, przez które podejrzani lub oskarżeni mogą być pozbawieni wolności przed postawieniem ich przed organem sądowym.

Wzory pism informujących o prawach w postępowaniu karnym i w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu aresztowania (ENA) znajdują się odpowiednio w załącznikach 1 i 2 do [dyrektywy](#).

Podejrzani i oskarżeni muszą również otrzymać wystarczająco szczegółowe informacje o czynie przestępczym, o który są podejrzani lub oskarżeni, aby mogli skutecznie korzystać z prawa do obrony i zapewnić rzetelność postępowania. Należy im również wskazać przyczyny aresztowania lub zatrzymania, w tym konkretne przestępstwo, którego dotyczy postępowanie.

Dostęp do dokumentów i dowodów – zarówno dla osoby podejrzanej lub oskarżonej, jak i jej adwokata – jest niezbędny do zakwestionowania legalności aresztowania lub zatrzymania oraz do wszelkich dowodów rzeczowych (w tym dowodów uniewinniających) znajdujących się w posiadaniu organów.

Bardziej szczegółowy opis znajduje się w zestawie narzędzi Fair Trials dotyczącym dyrektywy w sprawie prawa do informacji, dostępnym [tutaj](#). Krótkie omówienie głównych punktów dyrektywy 2012/13/UE można znaleźć w raportach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) „[Prawa w praktyce: dostęp do adwokata i prawa proceduralne w postępowaniach karnych i postępowaniach dotyczących europejskiego nakazu aresztowania](#)” oraz „[Prawa osób podejrzanych i oskarżonych w UE: tłumaczenia pisemne, tłumaczenia ustne i informacje](#)”, które zawierają sekcje poświęcone prawu do informacji. Przegląd norm, wyzwań regionalnych i przykładów dobrych praktyk znajduje się również w raporcie projektu UE „Od prawa do praktyki: wzmocnienie praw proceduralnych w areszcie policyjnym (ProRPC)”, który jest również dostępny [tutaj](#).

Dyrektywa 2013/48/UE w sprawie **prawa dostępu do adwokata** określa podstawowe wymagania dotyczące praw osób podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz w sprawach dotyczących europejskiego nakazu aresztowania. Ma zastosowanie od momentu, w którym osoba zostaje poinformowana przez organy, że jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa, aż do zakończenia postępowania karnego.

Niniejsza dyrektywa opiera się w dużej mierze na zasadach i standardach ustanowionych w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, np. w [sprawie Salduz przeciwko Turcji \(2008\)](#), zgodnie z którym dostęp do adwokata od momentu pierwszego przesłuchania policyjnego jest podstawowym wymogiem rzetelnego procesu sądowego, a ograniczenia tego prawa zasadniczo nieodwracalnie naruszają prawa obrony.

W art. 3 ust. 2 określono, że osoby oskarżone lub podejrzane mają prawo do dostępu do adwokata bez zbędnej zwłoki, od najwcześniejszego z następujących momentów:

Przed przesłuchaniem przez policję, inny organ ścigania lub sąd

W momencie, gdy organy przeprowadzają określone czynności dochodzeniowe lub gromadzą dowody

Po pozbawieniu wolności

Gdy osoba została wezwana do stawienia się przed sądem

Ponadto należy zapewnić poufność komunikacji z obrońcą, jego skuteczny udział w przesłuchaniu oraz obecność podczas kluczowych czynności dochodzeniowych. Dyrektywa wymaga również, aby w przypadku zmiany statusu osoby z świadka na podejrzanego, przesłuchanie zostało natychmiast przerwane, a osoba ta została poinformowana o przysługujących jej prawach, w tym o prawie do adwokata. W przypadku postępowania w sprawie europejskiego nakazu aresztowania dyrektywa zapewnia dostęp do adwokata w państwie wykonującym nakaz oraz możliwość wyznaczenia adwokata w państwie wydającym nakaz.

W wyjątkowych okolicznościach dopuszczalne są pewne tymczasowe ograniczenia, w szczególności gdy istnieje „pilna potrzeba zapobiegania poważnym negatywnym skutkom dla życia, wolności lub integralności fizycznej w danej sprawie” dla rzeczywistych lub potencjalnych ofiar.

Dyrektywa zezwala również podejrzany lub oskarżony na zrzeczenie się prawa do dostępu do adwokata, pod warunkiem że zrzeczenie się tego prawa jest dobrowolne, świadome, jednoznaczne i może zostać cofnięte w dowolnym momencie.

Bardziej szczegółowe wyjaśnienie i przegląd głównych przepisów można znaleźć w następujących materiałach: sprawozdanie FRA „[Prawa w praktyce: dostęp do adwokata i prawa proceduralne w postępowaniach karnych i postępowaniach dotyczących europejskiego nakazu aresztowania](#)” oraz [zestaw narzędzi Fair Trials dotyczący dyrektywy w sprawie dostępu do adwokata](#).

Dyrektywa 2016/1919/UE w sprawie **prawa do pomocy prawnej** ustanawia wspólne minimalne standardy dostępu do pomocy prawnej finansowanej przez państwo dla podejrzanych, oskarżonych i osób poszukiwanych w postępowaniach dotyczących europejskiego nakazu aresztowania. Jej celem jest zapewnienie równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz ochrona prawa do rzetelnego procesu sądowego.

Dyrektywa ta jest ściśle powiązana z dyrektywą w sprawie prawa dostępu do adwokata i służy zagwarantowaniu tego samego prawa poprzez finansowanie publiczne, tj. finansowanie pomocy adwokata przez państwo, umożliwiając w ten sposób wykonywanie prawa dostępu do adwokata i zapewniając jego skuteczność.

Ma zastosowanie do osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym, które korzystają z prawa dostępu do adwokata zgodnie z odpowiednią dyrektywą i spełniają jedno z trzech dodatkowych kryteriów:

Osoby te są pozbawione wolności.

Są zobowiązane przez prawo do korzystania z pomocy adwokata zgodnie z prawem regionalnym lub krajowym

Są zobowiązane lub uprawnione do udziału w czynnościach dochodzeniowych lub dowodowych

Dyrektywa obejmuje również osoby poszukiwane na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, które mają prawo do dostępu do adwokata po aresztowaniu w państwie wykonującym nakaz, a także osoby, które początkowo nie były podejrzanymi lub oskarżonymi, ale stały się nimi podczas przesłuchania.

Aby ustalić, czy dana osoba dysponuje wystarczającymi środkami na opłacenie własnego adwokata w postępowaniu karnym, państwa członkowskie mogą zastosować test środków finansowych, test merytoryczny lub oba te testy. W każdym przypadku test merytoryczny uznaje się za spełniony w następujących okolicznościach: a) gdy osoba podejrzana lub oskarżona jest postawiona przed właściwym sądem lub sędzią w celu podjęcia decyzji o zatrzymaniu na dowolnym etapie postępowania objętego zakresem niniejszej dyrektywy; oraz b) podczas zatrzymania.

Pomoc prawna musi zostać przyznana bez zbędnej zwłoki, a najpóźniej:

Przed przesłuchaniem przez właściwy organ.

Przed podjęciem jakichkolwiek czynności dochodzeniowych lub dowodowych.

Bardziej szczegółowy opis i wytyczne dotyczące wdrażania niniejszej dyrektywy można znaleźć w [sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady](#), a także w specjalistycznych zestawach narzędzi pomocy prawnej opracowanych w ramach projektów finansowanych przez UE i organizacji pozarządowych (na przykład [zestaw narzędzi transpozycji](#) Fair Trials i Legal Experts Advisory Panel oraz [zestaw narzędzi dotyczących dyrektywy w sprawie pomocy prawnej](#)).

JESTEM OSOBĄ PODEJRZANĄ LUB OSKARŻONĄ W POSTĘPOWANIU KARNYM

1.1. Jakie są moje prawa?

✓ Prawo do traktowania z szacunkiem i godnością

Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej mają obowiązek traktować każdą osobę z godnością.

Obejmuje to okazywanie szacunku wszystkim osobom i ich szczególnej sytuacji, zachowanie ostrożności podczas prowadzenia sprawy oraz przekazywanie i wyjaśnianie wszystkich informacji w sposób jasny, zrozumiały i pełen szacunku.

✓ Prawo do milczenia

Wszystkie osoby podejrzane lub oskarżone o popełnienie przestępstwa mają prawo odmówić składania zeznań lub odpowiedzi na pytania, co gwarantuje, że nie będą one obciążać samych siebie.

✓ Prawo do domniemania niewinności

Każda osoba ma podstawowe prawo do domniemania niewinności do czasu udowodnienia jej winy, od momentu, w którym jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa, aż do momentu, w którym ostateczna decyzja stanie się prawomocna.

✓ Prawo do jasnych informacji

Właściwe organy mają obowiązek przekazać Ci informacje na temat Twoich praw, w formie pisemnej lub ustnej, oraz charakteru i przyczyn podejrzenia lub oskarżenia w sposób jasny i zrozumiały, z uwzględnieniem Twoich indywidualnych potrzeb, aby zapewnić Ci pełne zrozumienie tych informacji.

Prawo to obejmuje informacje dotyczące:

- ✓ Prawo dostępu do adwokata;
- ✓ Wszelkie uprawnienia do bezpłatnej pomocy prawnej oraz warunki uzyskania takiej pomocy;
- ✓ Prawo do informacji o zarzutach;
- ✓ Prawo do tłumaczenia ustnego i pisemnego;
- ✓ Prawo do milczenia.

W przypadku aresztowania lub zatrzymania należy otrzymać pisemną informację o przysługujących prawach w języku zrozumiałym dla danej osoby. Informacja ta powinna być napisana jasnym, potocznym językiem, tak aby osoba ta mogła w pełni zrozumieć i skutecznie wykonywać swoje prawa proceduralne, a także powinna mieć możliwość jej zachowania.

Pismo o prawach musi zawierać informacje na temat tych praw, które mają zastosowanie zgodnie z prawem krajowym:

- ✓ Prawo dostępu do dokumentów sprawy;
- ✓ Prawo do poinformowania władz konsularnych i jednej osoby;
- ✓ Prawo do dostępu do pilnej pomocy medycznej;
- ✓ Maksymalną liczbę godzin lub dni, przez które podejrzani lub oskarżeni mogą być pozbawieni wolności przed postawieniem ich przed organem sądowym.

Dokument ten musi również zawierać informacje na temat możliwości zakwestionowania legalności aresztowania, uzyskania kontroli zatrzymania lub złożenia wniosku o tymczasowe zwolnienie.

✓ Prawo do tłumaczenia pisemnego i ustnego

Jeśli nie znasz języka kraju, w którym toczy się postępowanie karne, masz **prawo zażądać bezpłatnej pomocy tłumacza ustnego oraz tłumaczenia najważniejszych dokumentów dotyczących sprawy**.

Nie należy wywierać na Tobie presji, abyś zgodził się na tłumaczenie ustne w języku angielskim (lub innym języku), jeśli nie posługujesz się nim biegle lub go nie rozumiesz, i masz prawo odmówić.

Odpowiednie państwo członkowskie ma obowiązek zapewnić bezzwłocznie tłumaczenie ustne podczas postępowania karnego przed organami śledczymi i sądowymi, w tym podczas przesłuchań policyjnych, wszystkich rozpraw sądowych i wszelkich niezbędnych rozpraw tymczasowych.

Tłumacz musi zapewnić dokładne i jasne tłumaczenie, gwarantujące odpowiednią jakość, aby zapewnić rzetelność postępowania, zrozumienie przez Ciebie zarzutów oraz możliwość pełnego wykonywania prawa do obrony.

✓ Prawo do adwokata

Wszyscy podejrzani i oskarżeni mają prawo do pomocy adwokata od pierwszego etapu przesłuchań policyjnych do zakończenia postępowania karnego. Obejmuje to **prawo do wystarczającej ilości czasu, odpowiedniej przestrzeni i prywatności do komunikowania się z adwokatem, z pełnym poszanowaniem zasady poufności**. Obejmuje to również możliwość aktywnego udziału adwokata w przesłuchaniach i całym postępowaniu. Dostęp do pomocy prawnej gwarantuje skuteczne wykonywanie prawa do obrony i uzyskanie wskazówek podczas całego postępowania.

W wyjątkowych przypadkach na etapie postępowania przygotowawczego, oprócz ograniczeń wynikających z oddalenia geograficznego, art. 3 ust. 6 dyrektywy 2013/48/UE zezwala **na tymczasowe ograniczenia dostępu do adwokata, ściśle ograniczone do:**

A

Gdy istnieje pilna potrzeba zapobiegania poważnym negatywnym konsekwencjom dla życia, wolności lub integralności fizycznej osoby.

B

Gdy konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań przez organy śledcze w celu zapobieżenia poważnemu zagrożeniu dla postępowania karnego.

W motywie 31 wyjaśniono ponadto, że w okresie obowiązywania tych tymczasowych ograniczeń organy mogą przesłuchiwać podejrzanych lub oskarżonych bez obecności adwokata tylko wtedy, gdy poinformują ich o przysługującym im prawie do milczenia, ograniczą przesłuchanie do minimum informacji niezbędnych do zapobiegania poważnej szkodzi dla życia, wolności i integralności fizycznej oraz zapewnią, że nie zostanie naruszone prawo do obrony (np. prawo do nieobciążania siebie).

Prawo do pomocy prawnej

Każdy ma prawo do obrony. Jeśli nie stać Cię na adwokata z własnego wyboru, odpowiednie państwo członkowskie musi **zapewnić bezpłatną pomoc prawną**, gwarantując Ci możliwość skutecznego wykonywania prawa do rzetelnego procesu sądowego.

Aby zapewnić skuteczność tego prawa, organy muszą **poinformować Cię o kryteriach kwalifikowalności, warunkach i wszystkich istotnych szczegółach** określonych w prawie krajowym.

Referencje i dodatkowe zasoby:

Europejska konwencja praw człowieka - https://www.echr.coe.int/documents/d/echr/convention_ENG

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej - https://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_en.pdf

Dyrektywa w sprawie domniemania niewinności - <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj/eng>

Dyrektywa w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i pisemnego w postępowaniu karnym - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1496161440830&uri=CELEX:32010L0064>

Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych - <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/international-covenant-civil-and-political-rights>

Powszechna deklaracja praw człowieka - <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>

1.2. Co mogę zrobić, jeśli moje prawa nie zostały przestrzegane?

Jeśli którekolwiek z Twoich praw proceduralnych zostało naruszone, powinieneś najpierw skontaktować się ze swoim prawnikiem i wyjaśnić sytuację.

W pierwszej kolejności Ty lub Twój adwokat powinniście zwrócić się o zadośćuczynienie do właściwych sądów krajowych. Jeśli to nie przyniesie skutku, można złożyć skargę do Komisji Europejskiej w sprawie naruszenia, co może doprowadzić do wszczęcia postępowania przeciwko danemu państwu członkowskiemu, ponieważ jest to instytucja odpowiedzialna za pociągnięcie tego państwa członkowskiego do odpowiedzialności przed sądem.

Zgodnie z prawem krajowym może mieć zastosowanie jedna lub więcej z poniższych opcji:

- ✓ Złożenie skargi na funkcjonariusza policji;
- ✓ Skarga o niedopuszczalności;
- ✓ Wniosek z powodu naruszenia praw oskarżonego;
- ✓ Skarga w postępowaniu głównym;
- ✓ Wniosek o unieważnienie;
- ✓ Odwołanie skarga;
- ✓ Twierdzenie, że zeznania zostały złożone pod przymusem lub groźbą;
- ✓ Twierdzenie, że doszło do naruszenia procedury;
- ✓ Wniosek do prokuratora nadzorującego.

Więcej informacji można znaleźć na stronie:

[Jak zgłosić naruszenie swoich praw?](#)

1.3. Jakie minimalne warunki przetrzymywania muszą być przestrzegane w przypadku aresztowania lub zatrzymania?

Państwa członkowskie muszą zapewnić, aby wszystkie osoby pozbawione wolności były traktowane z poszanowaniem ich godności ludzkiej i nie były poddawane torturom ani nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu. Zostało to ustanowione w art. 1 i 3 [europejskiej konwencji praw człowieka](#) (EKPC), art. 1 i 4 [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej](#) (Karta) oraz w zasadzie 1 [europejskich zasad więziennych](#). Ponadto zasada 4 wyjaśnia, że **warunki panujące w więzieniach, które naruszają prawa człowieka, nie mogą być uzasadnione brakiem zasobów**. Wszelkie ograniczenia w wykonywaniu praw muszą być przewidziane w przepisach prawa i zgodne z zasadami konieczności i proporcjonalności, zgodnie z art. 52 Karty oraz zasadami 2 i 3 Europejskich zasad więziennych.

Zgodnie z [zaleceniem Komisji w sprawie praw proceduralnych osób podejrzanych i oskarżonych objętych aresztem tymczasowym oraz warunków materialnych przetrzymywania](#), jako szczególnie istotne podkreśla się między innymi następujące minimalne standardy przetrzymywania. Podano również odniesienia do odpowiednich europejskich zasad więziennych, takich jak:

Przydzielanie miejsc	<p>Zasada 17</p> <p>Osoby aresztowane przed procesem muszą być rozmieszczone oddzielnie od osób skazanych. Kobiety muszą być oddzielone od mężczyzn, a dzieci od dorosłych, chyba że w najlepszym interesie dziecka postanowiono inaczej.</p>
Zakwaterowanie	<p>Zasada 18</p> <p>Państwa członkowskie powinny zapewnić każdej osobie minimalną przestrzeń osobistą wynoszącą co najmniej 6 m² w pojedynczych celach oraz 4 m² w celach wieloosobowych. W przypadku gdy dostępna przestrzeń jest mniejsza niż 3 m², istnieje silne domniemanie naruszenia art. 3 EKPC. Obliczenia przestrzeni osobistej powinny obejmować meble, ale nie powinny obejmować urządzeń sanitarnych. Należy również zagwarantować dostęp do naturalnego światła i świeżego powietrza w celach.</p> <p>W większości krajów europejskich nadal występuje problem przepełnienia zakładów karnych, co zagraża przestrzeganiu tej normy.</p>

Higiena i warunki sanitarne	Zasady 19, 20 i 21 <p>Urządzenia sanitarne muszą być dostępne przez cały czas, a prywatność powinna być zapewniona, w tym poprzez skuteczne fizyczne oddzielenie od części mieszkalnej w celach wieloosobowych. Standardy higieny muszą być utrzymywane poprzez regularne czyszczenie i dezynfekcję. Należy zapewnić podstawowe artykuły sanitarne, w tym ręczniki, oraz dostęp do ciepłej bieżącej wody. Należy również zapewnić odpowiednią i czystą odzież oraz pościel.</p>
Odżywianie	Zasada 22 <p>Posiłki muszą być przygotowywane i podawane w higienicznych warunkach oraz dostarczane w ilościach i jakości wystarczających do zaspokojenia potrzeb żywieniowych osób pozbawionych wolności. Należy uwzględnić wiek, niepełnosprawność, stan zdrowia, kondycję fizyczną, religię, kulturę i charakter wykonywanej pracy. Woda pitna musi być dostępna przez cały czas.</p>
Czas spędzany poza celą i na świeżym powietrzu	Zasada 27 <p>Osobom pozbawionym wolności należy zapewnić odpowiednią ilość czasu poza celami na ćwiczenia fizyczne i udział w zajęciach rekreacyjnych, zapewniając odpowiedni poziom interakcji międzyludzkich i społecznych.</p>
Opieka zdrowotna	Zasady 39-47 <p>Należy zapewnić terminowy dostęp do opieki medycznej, w tym wsparcia psychologicznego i psychiatrycznego, w celu utrzymania zdrowia psychicznego i fizycznego.</p>
Kontakt ze światem zewnętrznym	Zasada 24 <p>Osobom pozbawionym wolności należy umożliwić odwiedziny członków rodziny i innych osób, takich jak przedstawiciele prawni, pracownicy socjalni i lekarze, a także komunikowanie się z nimi za pośrednictwem telefonu lub wideorozmów.</p>

Pomoc prawna	Zasada 23 Należy zapewnić skuteczny dostęp do adwokata i przestrzegać poufności wszelkiej komunikacji.
Dzieci i osoby wymagające szczególnej troski	Zasady 35 i 46 W przypadku dzieci należy zawsze kierować się przede wszystkim ich najlepszym interesem. Osoby wymagające szczególnej troski muszą otrzymać odpowiednią opiekę, dostosowaną do ich konkretnych potrzeb.

Więcej informacji na temat warunków przetrzymywania można znaleźć w tej bazie danych, która gromadzi i monitoruje informacje dotyczące niektórych kwestii związanych z przetrzymywaniem:

[Analiza przepisów i regulacji dotyczących zatrzymań osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa w całej UE](#)

Inne źródła:

[Najważniejsze konwencje i zalecenia Rady Europy](#)

[Warunki przetrzymywania w areszcie według Rady Europy – arkusz informacyjny poświęcony tej tematyce](#)

[Krótki przewodnik PRI po europejskich przepisach dotyczących więzień](#)

Projekt FULL-PROOF

FULL-PROOF to projekt współfinansowany przez Unię Europejską, którego celem jest usprawnienie procedur wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych poprzez kompleksowe zajęcie się naruszeniami praw proceduralnych występującymi na początkowych etapach postępowania sądowego, a konkretnie tych określonych w dyrektywie 2012/13/UE, dyrektywie 2013/48/UE i dyrektywie 2016/1919/UE.

Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej o tym projekcie, odwiedź naszą stronę internetową pod adresem

www.full-proof.eu

Konsorcjum

Portugalia

IPS_Innovative Prison Systems

Bułgaria

Bułgarska Organizacja Komitetu Helsińskiego

Włochy

Uniwersytet Boloński

Słowacja

Akademia Policji w Bratysławie

Polska

Polska Platforma Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Słowenia

Instytut Pokoju

Rumunia

Akademia Policyjna „Alexandru Ioan Cuza”

FULL-PROOF.EU

Współfinansowane przez Unię Europejską.

Wyrażone poglądy i opinie są jednak wyłącznie poglądami autora(-ów) i niekoniecznie odzwierciedlają stanowisko Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej. Unia Europejska ani Komisja Europejska nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

